

РЕШЕНИЕ

№ 24694

гр. София, 17.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 02.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **3923** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за държавния служител.

С процесуално редовна – подадена в срок и от пряко засегнатия адресат И. Л. П. е оспорена издадената от директора на Агенция „Митници“ ЗАПОВЕД № 328/19.03.2025 г., с която на жалбоподателя – държавен служител, държавен инспектор с ранг III – младши в Териториална дирекция „Митница С.“ е наложено дисциплинарно наказание „забележка“.

В съдебното производство жалбоподателят е представляван от упълномощен адвокат М. Т., която: поддържа жалбата; не ангажира писмени документи, различни от представените с административната преписка; претендира възстановяване на разноски за водене на делото, за които е представен списък.

Ответникът, чрез упълномощен юрисконсулт оспорва жалбата, изразявайки становище за законосъобразност на заповедта. Желает юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД, предвид съдържанието на оспорената заповед, както и приетите по делото, без оспорване от страните писмени доказателства приема следната фактическа обстановка.

Подателят на жалбата - И. Л. П. изпълнява по служебно правоотношение задължения на държавен инспектор в Териториална дирекция „Митница С.“. На 08.01.2025 г. с докладна записка от същата дата (л. 43 от делото) уведомил директора на Териториална дирекция „Митница С.“, че на 06.01.2025 г. „след като пристигнал на работното си място установил, че чантата му бил отворена, докато се придвижвал с градския транспорт“ и не може да намери пластиката с електронния си подпис Stampit Досрго. За случая директорът на ТД „Митница С.“ уведомил

директора на Агенция „Митници“ с писмо от 13.01.2025 г. (л. 42), върху което последният поставил в горния десен ъгъл на листа резолюция „Г-н Цв. Г. 15.01.2025 г.“. От материалите, съставляващи административната преписка се установява, че Цв. (Ц.) Г. е ръководител на Инспектората в АМ. С Доклад, рег. № 32-44521/11.02.2025 г. (л. 30) той уведомирал директора на АМ за случая с И. Л. П., като предложил, на служителя да бъде образувано дисциплинарно производство за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 ЗДСл. Върху доклада е налична резолюция от директора на АМ „приемам доклада“ и дата 12.02.2025 г. С докладна записка от 27.02.2025 г. ръководителят на Инспектората съобщил на директора на АМ резултатите от дисциплинарното производство, предоставяйки му всички документи, вкл. обяснение от служителя. Директорът на АМ поставил резолюция „Приемам доклада. Указвам да се наложи дисциплинарно наказание по чл 90, ал. 1, т. 1 ЗДСл.“ и поставил дата 27.02.2025 г. Именно тази дата Съдът приема като начална за дисциплинарнонаказващият орган, за целите на чл. 94, ал. 1, предл. първо ЗДСл., относно давностния срок за налагане на наказанието. В тази връзка е неоснователно изложеното с жалбата твърдение, че началният срок е 08.01.2025 г. – датата, на която служителят е подал докладната си записка за изгубената пластика с електронния подпис. Считано от 27.02.2025 г. срокът за налагане на наказанието е бил до 27.04.2025 г., но оспорената Заповед № 328/19.03.2025 г. е издадена преди тази дата. Заповедта е материално незаконосъобразна на други основания.

Деянията, които осъществяват от обективна и от субективна страна състави на дисциплинарни нарушения са регламентирани в чл. 89, ал. 2 и ал. 3 ЗДСл., като част от Глава пета, Раздел II. Ангажирайки отговорност за държавния служител, дисциплинарнонаказващият орган дължи да обоснове с доказателствата, на които се позовава: какво конкретно нарушение е извършил служителят, като цитира законовия текст, в съответствие с деянието; кои са доказателствата за това нарушение; с какво точно поведението на служителя не съответства на дължимото; кое точно е дължимото поведение. Същите реквизити са изискуеми и относно формата, на която следва да съответства акта за налагане на дисциплинарно наказание – чл. 97, ал. 1 ЗДСл.

Дисциплинарното наказание „забележка“ (чл. 90, ал. 1, т. 1 ЗДСл.) е наложено с обвинение за нарушаване на служебните задължения, по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 ЗДСл. Дисциплинарното обвинение, според това как е формулирано в заповедта на няколко места, може да бъде обобщено така (цитати): „с деянието си, към датата на установяване на липсата на удостоверение, 06.01.2025 г., като не е положил нужните грижи за опазване и съхранение, и е допуснал изгубване на издаденото УЕП нарушил чл. 24, ал. 1 от „Правилата за доставка, управление и използване на удостоверения за електронни подписи в системата на Агенция „Митници“, утвърдени със Заповед № 3 АМ- 1032/32-230715 от 20.06.2023 г., изменена със Заповед № 3АМ-60/32-11143 от 13.01.2025 г. и Заповед № 3АМ-104/32-17610 от 17.01.2025 г., всичките на директора на Агенция „Митници“; служителят не е спазил изискването, посочено в т. 4.8. от Вътрешните правила за мрежова и информационна сигурност при използване на информационни активи на Агенция „Митници“, утвърдени със Заповед 3АМ-810/32-194581/18.06.2021 г. на директора на Агенция „Митници“, изменена със Заповед № 3АМ-695/32-149141/19.04.2023 г. на директора на Агенция „Митници“; по този начин, като не е опазил предоставения му УЕП, И. Л. П. - държавен инспектор в ТД на АМ, ТД Митница С., отдел ПК, сектор АК, не е изпълнил служебните си задължения, регламентирани в чл. 24, ал. 1 от ЗДСл, с което е осъществил дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл.“.

Според предписанието на чл. 24, ал. 1 от „Правилата за доставка, управление и използване на удостоверения за електронни подписи в системата на Агенция „Митници“ „служител, на който е издаден УЕП за сметка на Агенция „Митници“, е длъжен да съхранява по сигурен начин частния

ключ, записан върху смарт картата през целия жизнен цикъл на УЕП, като го предпазва от компрометиране, загуба, кражба, унищожаване на смарт картата, унищожаване или опити за унищожаване на данните, съдържащи се в УЕП, разкриване или загуба на информацията за потребителския ПИН код или ПИН за отблокиране на УЕП“.

С предписанието по т. 4.8. от Вътрешните правила за мрежова и информационна сигурност при използване на информационни активи на Агенция „Митници“ служителите са задължени „да предприемат мерки за опазване на УЕП от загубване, повреждане, унищожаване“.

По същество задължението за опазване и съхраняване на смарт-картата е част от служебните задължения на служителя. За да бъде реализирана дисциплинарна отговорност за изгубена или открадната карта, съдържаща частен ключ за електронен подпис обаче, дисциплинарна наказващият орган дължи да формулира ясно обвинение, след като преди това е установил и доказал, че служителят, с оглед цитираните норми от вътрешноеведомствените правила „не е положил нужните грижи за опазване и съхранение, и е допуснал изгубване на издаденото УЕП“, респ.- „не е съхранявал по сигурен начин частния ключ, записан върху смарт картата през целия жизнен цикъл на УЕП“, като не го предпазил от „компрометиране, загуба, кражба“. Т. доказване изисква да бъде установено, че от субективна страна е осъществено поведение от служителя (непредпазливо или умишлено), което е способствало да му бъде открадната картата или да бъде изгубена. Тежестта за такова доказване е изцяло върху дисциплинарна наказващият орган, но такова в случая липсва. Ответникът не се е ангажирал с твърдения и доказателства за конкретно поведение от страна на И. Л. П.. А., че не е уведомил за евентуалната кражба Полицията, не може да обслужва обвинителната теза. В тази връзка всъщност следва да бъде прието, че изгубване на смарт-картата, поради евентуалната ѝ кражба не представлява неизпълнение на служебните задължения, по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 ЗДСл., след като няма данни служителят сам, умишлено или по непредпазливост да е създал условия за кражба/изгубване на картата, с цел да осуети изпълнението на вменените му с длъжностната характеристика служебни задължения.

В заключение - Заповед № 328/19.03.2025 г. е издадена в нарушение на изискването за форма, понеже не съдържа мотиви, относно обстоятелствата по чл. 97, ал. 1, т. 4 ЗДСл., вкл. за „датата и мястото, където е извършено нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават“. Наличието на тези пороци обуславя отмяна на процесната заповед, като неправилна и незаконосъобразна, на основание чл. 146, т.т. 3, 4 АПК.

Така очертаният изход на съдебния спор определя като основателна претенцията на оспорващия, за присъждане в негова полза на разностите, които е сторил за ангажирането на адвокатската си защита (л. 8) и за внесената държавна такса.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2, чл. 143, ал. 1 АПК, чл. 124, ал. 1, изр. второ ЗДСл. Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от И. Л. П. издадената от директора на Агенция „Митници“ ЗАПОВЕД № 328/19.03.2025 г., с която на жалбоподателя – държавен служител, държавен инспектор с ранг III – младши в Териториална дирекция „Митница С.“ е наложено дисциплинарно наказание „забележка“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да възстанови на И. Л. П. - ЕГН: [ЕГН] заплатената държавна такса за образуване на делото и възнаграждението за адвокат, в размер на общо 510 лв. (петстотин и десет лева).

Решението не подлежи на касационно обжалване, предвид чл. 124, ал. 1, изр. второ ЗДСл.
СЪДИЯ: